

har fastsat Valgperioden til 4 Aar. Endvidere indeholder dette Ændringsforslag en Bestemmelse om, at der skal vælges 4 sagkyndige Mænd i Stedet for som tidligere 3, og at der blandt disse 4 skal være 2 maskinkyndige. Synet er altsaa herved blevet forøget med 1 maskinkyndig. Dette Forslag blev stillet fra Udvalgets Side. Men noget efter, at det var fremkommet, indkom der et Andragende fra nogle Foreninger, der udtalte det samme Ønske for Kjøbenhavns Vedkommende. Under Forhandlingerne med den højtærede Minister blev man enig med ham om, at Sagen vilde blive klarere, naar man indførte det samme Antal Synsmænd, nemlig 4, over hele Landet. Paa enkelte Steder kunde det maaske være vanskeligt at skaffe skibsbygningskyndige Folk, men det mente man at kunne se ud over, idet man kunde tilkalde dem fra andre Steder. I Forbindelse med denne Paragraf skal jeg nævne, at der i den nysomtalte Henvendelse til Regering og Rigsdag udtales et Ønske — for at bruge et mildt Udtryk — om, at intet militært Tilsyn maatte finde Sted. Dette har Hensyn til, at Fiskerifartøjer inspiceres af Fiskeriinspektionen, som er under indenrigsministeriel Ledelse, men besat med en militær Officer og en Maskinmester. Dersom de ærede Foreninger havde kendt Sagen nøje, vilde de ikke have indsendt Andragendet, thi det er en Kendsgerning, at det er efter Fiskernes eget Ønske, at Tilsynet finder Sted paa denne Maade. Tidligere naar Skibene skulde efterses, maatte de gaa i Havn og vente der, til Synet blev samlet, hvorved de ofte spildte megen Tid, der tilmed kunde være kostbar, da Fiskene altid indfinde sig meget lunefuldt. Det kunde jo hænde, at Eftersynet netop skulde finde Sted i det Øjeblik, Fiskestimen kom. Man har derfor paalagt Fiskeriinspektionens Officerer og Maskinmestere at syne Skibene i Havn eller i aaben Sø, hvor det falder bekvæmest, og dette Syn foretages, uden at der betales en rød Øre derfor. Denne fornuftige Ordning tror jeg ikke, nogen kan have noget imod eller ønske forandret. For at blive færdig med Andragendet, skal jeg endnu henviser til § 29, hvor der staar, at Statsbanens Fartøjer skulde synes af selve Statsbanerne. Der findes et Udtryk i Andragendet, som gaar ud paa, at det, naar alle andre Skibe blive synede paa den i Lovforslaget foreskrevne Maade, ikke er

billigt, at Statsbanernes Skibe blive mindre tilfredsstillende synede. Det er ikke udtrykkelig Ordene, men det er Tanken i dem. At Statsbanerne, som have en Søfartschef, en Skibsinspektør, en Maskininspektør og mange tekniske Kræfter til deres Raadighed, ikke skulde være i Stand til at kontrollere Skibene lige saa godt som ethvert andet Syn, er imidlertid en Opfattelse, jeg aldeles ikke kan slutte mig til. Jeg er bestemt imod den.

Jeg kommer nu til § 18; her er der stillet Forslag om en Ændring, der nærmest kun har formel Betydning. I Lovforslaget tales der om Synsmænd, der erkendes for paalidelige, men der staar ikke, af hvem de skulde erkendes derfor. Der foreslaas derfor indskudt, at det skal være af Politivrigheden. Ændringsforslag Nr. 22 til § 22 er redaktionelt. Ændringsforslag Nr. 23 til § 25 omhandler Vederlaget for Oversynsmændene. Som Forholdene nu ere, blive Oversynsmændene honorerede med et Vederlag, der er 50 pCt. større end Synsmændenes. Saaledes som Lovforslaget er affattet — jeg omtalte allerede ved 1ste Behandling, at det vel nærmest maa betragtes som en Fejltagelse — faa de kun et lige saa stort Vederlag som Synsmændene. Da Oversynsmændenes Tid imidlertid maa anses for noget kostbarere end de almindelige Synsmænds, har den højtærede Minister samtykket i, at vi blive staaende ved det nuværende, saaledes at Honoraret sættes til $1\frac{1}{2}$ Gang det for hver enkelt Synsmand i det almindelige Syn bestemte. Jeg kommer endelig til Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 26, hvor det bestemmes, at Døgnet regnes fra Midnat til Midnat. Man maa af Hensyn til Diæterne have et Udgangspunkt for Døgnet's Beregning, og man har der fulgt en lignende Fremgangsmaade, som er benyttet andre Steder, at regne det fra Midnat til Midnat. Det er altsaa en ren Redaktionsændring. Endelig kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 26 til § 31, gaaende ud paa, at sjettede Stykke skal udgaa. Dette Stykke indeholder, at under „Fart paa fremmede Verdensdele“ er Farten paa disses Kyster ved Middelhavet og det sorte Hav ikke indbefattet. Da imidlertid Fartøjer, der besøge disse Have, skulde over den biskaiske Bugt, og da der i det sorte Hav er Storme og Vanskeligheder lige saa vel som i andre fremmede Farvande, er Udvalget blevet enig om at stryge det nævnte Stykke, og den højtærede Minister er gaaet ind derpaa. Dermed skal jeg